

Redaktionsrådet för denna kortfattade historik har bestått av Hans Mecklin och Magnus Lindström.

Hangö Manskör under 8 decennier

Kören har inget bevarat arkiv från de 25 första åren. Därför måste källorna till denna korta historik sökas bland tidningsurklipp ur lokaltidningen Hangö och i viss mån tidningen Västra Nyland, samlade och sparade av föreningen Brage. Till hjälp har också varit skriftligt material, som körens långvarige ordförande Jussi Lundmark lämnat efter sig och som kören fått till sin disposition. Körens verksamhet är väl dokumenterad i sekreterarens bok från år 1952 framåt. Intervjuer med Erik ”Byson” Johansson och Tor-Rolf ”Tuje” Lindblom har gett värdefull information om körens verksamhet i medlet av 1900-talet.

Gillels kvartett

Den kvartett, varur Hangö Manskör leder sitt ursprung, bildades redan på senhösten 1926. Det var vid tiden för Hangö Idrottsklubbs (Hickens) julfest där kvartetten deltog med sång. Initiativtagare till sånggruppen var agronom Harry Forss, som också arbetade ivrigt för Hicken. Gruppen dirigerades av speditör John Nyberg, som var en av Hangö Manskörs stiftande medlemmar. Någon förklaring till kvartettens namn finns inte i tidningspressen. Medlemmarna var sångare i Hangö blandade kör.

I den första artikeln som behandlar manskörssång i Hangö kan man läsa att Gillels kvartett hade sin första konsert i slutet av oktober år 1927. Kvartettens dirigent var då kantor Sune Carlsson. Bland repertoarens 12 a´capellasånger må nämnas ”Källan” av Lagercrants för fyrstämmig manskör och barytonsolist samt ”Bröder o slutom förbund”. Kritiken efter konserten var god. Stadshusets festsal var nästan fylld till sista plats. Speciellt första tenoren fick ampla lovord. Sånggruppens styrka var 18 man balanserat fördelade i de 4 stämmorna.

Efter kvartettens andra konsert 1928 skriver kritikern att sångarskaran skulle behöva numerär förstärkning. Redan då var det alltså svårt att rekrytera nya medlemmar.

Hangö Manskör under 1930-talet

I början av år 1929 ändrades kvartettens namn till Hangö svenska manskör. I slutet av året byttes namnet till den slutliga versionen Hangö Manskör.

Sin första hela konsert på hemmaplan gav kören 31 januari 1932 i Samlingslokalen i Hangö. Ur programmet må nämnas ”Sangerhilsen” och ”Island”. Dessa 2 sånger finns fortfarande bland manskörernas repertoar.

I kritiken över konserten kan man läsa att andra basen klarade sig med den äran medan första tenoren hade vissa problem. Bäst sjöng kören inledningsnumret ”Sangerhilsen”. Dirigent vid detta tillfälle var John Nyberg. Kören var fortfarande knappt 20 man stark. Nyberg var inte intresserad av att utöka sångarskaran av rädsla för att få ”blindpipor” med i ledet.

Konserten 1933 innefattade 12 sånger. Fortfarande var första tenoren körens svaga punkt skriver kritikern. Ur repertoaren kan nämnas ”Klinga nu med klarinetter” och ”Fridolins dårskap”. Vid det här laget hade kören en för hemmapubliken fullständigt utsliten repertoar. Det blev en ofrivillig paus verksamhetsåret 1933-34, då dir. Nyberg flyttat från orten och ny dirigent inte kunde hittas.

Vid manskörens *soaré* tillsammans med Hangö stråkorkester 1935 dirigerades kören av Bruno Pettersson, en till orten nyinflyttad ung folkskollärare. Kvalitativt har kören gjort iögonenfallande framsteg skrev kritikern. Samma år gjorde kören ett besök i Skogby, där publiken svek den drygt 20 man starka sångarskaran. I samband med denna konsert nämns första gången körens hjältetenor Jussi Lundmark, som sedan blev en stöttepelare i några decennier. Samma år fick kören sitt *märke* signerat av förstatenoren Elfström.

En egen **lystringssång** skrevs av Hjalmar Krokfors till Sune Carlssons komposition. Till en början gick sången under namnet "Lystringssång", sedan "Sång för Hangö Manskör". Idag kallas sången "Här där land och hav" precis så som texten i sången börjar.

År 1935 hade Sune Carlsson åtagit sig dirigentskapet vilket visade sig vara ett lyckokast för kören. Vid konserten detta år ingick bl.a. "Gubben är gammal", "Hangö marsch" och Carlssons komposition "Granitblomman". Kritikern skrev att körens prestationer under denna erfarna och skickliga dirigent var i alla avseenden erkännansvärt goda. Styrkan var 22 man.

10-årsjubileet

Vid jubileumskonserten den 30 januari 1937 var kören 28 man stark. Konserten började och slutade med dirigentens kompositioner "Sång för Hangö Manskör" och "Granitblomman". Vid flygeln satt körens trogne ackompanjatör Erkki Karjalainen. Konserten blev samtidigt avskedskonsert för dirigenten, som hade fått ny tjänst i Åbo. Publiken ställde upp talrikt vid konserten, som blev en avgjord framgång för kör och dirigent. Första tenoren fick god kritik. En negativ omständighet var bristande behärskning av stämman hos en del av sångarna. Tyvärr var flygeln fruktansvärt ostämd så Karjalainen hade en något otacksam uppgift. Han skötte dock uppdraget förtjänstfullt.

Slutet av 1930-talet

Kören stod igen inför dirigentbyte. John Svensson åtog sig uppdraget. Sångarskaran var nu något över 30. Svenssons tid för dirigentskapet blev allt mindre och Bruno Pettersson fick åta sig en del av inövandet med kören. Vid konserten 1939 framfördes bl.a. Fougstedts "Nattlig madonna" och "Landkjenning". Vid flygeln satt nu doktorinnan Lundmark, som skötte ackompanjemanget med bravur. Både kören och dirigenten prisades i tidningspressen.

1940-talet

Under kriget låg verksamheten nere. Hangö blev illa åtgånget icke minst på grund av tvååsarrenderingen 1940-41.

Vid årsmötet 1945 hedrades 2 stupade sångare med en tyst minut. Körens ordförande var då Pettersson och till dirigent valdes **J. Svensson**. Kören bestod nu av 20 man. Ingen konsert noteras i bladet förrän det blev dags för nytt jubileum. Svenssons bortflyttning från orten tvingade kören att söka ny dirigent.

20-års jubileet

Kören hade lyckats få den inspirerande musikkaptenen Alfred Holm som sin dirigent. Körens grand old man Erik "Byson" Johansson berättar att han började sjunga i kören samtidigt som Affe Holm blev dirigent. Byson minns att Affe är den enda dirigent sedan 1946 som krävt repertoaren utantill. Nyrekryteringen ledde till att jubileumskören hade närmare 40 man. Konserten hölls i samlyceets festsal 19 april 1947 inför fullsatt sal. Ur repertoaren må nämnas körens lystringssång, "Vaggvisa från Kentucky" och "Olav Trygvason". Konsertens avslutningsnummer "Donau sjung" klarade ackompanjatören Lundmark bättre än kören. Men för övrigt fick kören god kritik med undantag av första tenoren som inte klarade höjderna i alla sånger. "Sjöfararen vid milan" ansågs ha gått bäst. I samband med festligheterna på Officerscasinot efter konserten diskuterades samarbete mellan de 3 manskörerna i Västnyland i form av någon samkonsert.

Sångarresa till Sverige-Danmark

Den första utlandsturnen gick av stapeln i juni 1949. Inför resan gav kören på hemmaplan en konsert där körens solist Guy Fagerström var en angenäm bekantskap med jämn och bärande stämning. Resekonserten innehöll bl.a. ”En älskelig vän” för kör och solist, ”Lemmen muisto” och ”Gammalt porslin”.

Själva resan företogs till Sverige med ångbåt, som från Helsingfors gjorde strandhugg i Hangö enkom för att ta manskören ombord. Som reseledare fungerade Paul Skand.

Erik ”Byson” Johansson minns livligt detta sångaräventyr. Det var inte allom förunnat att i efterkrigstidens Finland med materiell nöd få kasta sig över dignande matbord såsom kören fick göra på denna resa berättar han.

I Hangötidningen kunde man läsa: ”Hela Hangö följde sin kör till hamnen”.

Vidare skriver tidningen: Hangö Manskör reste igår kl 18 med Wellamo från Hangö hamn.

Kören följdes till hamnen av praktiskt taget hela Hangö stad. Flera hundra fylkade sig längs engelska magasinet och pappersskjulet och när båten lade till precis på bestämt klockslag började omfamningarna och kyssarna. Nädukarna kom fram ibland, kamerorna togs i användning och reseferkurvan steg kraftigt. Tillsammans med en skock barn embarkerade körmedlemmar landgången och relingen skiljde dem slutligt från anhörigas kramningar.

Bland de sista som steg ombord var körens ordförande med fru och dirigenten. Färden kunde börja. Fartyget hade legat 10 minuter vid kajen.

Kören sjöng i Halmstad på Svenska flaggans dag. Jussi Lundmark, som var körordförande, höll där ett tal. Han framhöll betydelsen av det stöd Halmstad gett Hangö efter kriget. Kören hann också se en fotbollsmatch och bjöd på körsång i pausen.

Färden gick vidare till Hangös vänort i Danmark, Gentofte. Där konserterade kören i regi av Föreningen Nordens lokalavdelning.

På returreisan från Stockholm tog båten inte iland i Hangö utan hangöborna fick kliva över i tullbåten Isokari. Det trötta resesällskapet steg iland i Östra hamnen, där tullen förrättade sedvanlig kontroll vid ett för tillfället uppställt bord. Sångarna hade gjort uppköp i västerlandet. En hade köpt gräsklippare, en annan kom bärande på en stor mattulle över axeln. Alla klarade tullgranskningen väl berättar Byson. En lyckad resa fylld av rika sångarminnen bland nordiska vänner var tillända. Resan kallades för ”ett sagolikt äventyr”. Så berättar den nyblivne riddaren av Tuborg öls orden Jussi Lundmark och sekreteraren Sven Holm för tidningen.

I slutet av decenniet var kören till numerär störst under sin 80-åriga historia. I sångarleden stod då 62 man, minns Byson.

1950-talet

Under Alfred Holms ledning började decenniet med övningar inför 25-årsjubileet. Kören bestod av 50 man. Jubileumskonserten gavs på självständighetsdagen 1952. Sånger bekanta för publik av idag var ”Olav Trygvason”, ”Sirkka”, ”En latmansmelodi” och ”Finlandia”. I kritiken läser man att dirigenten Holm och solisten Guy Fagerström skördade livligt bifall. Vid jubileet fick kören av sin damsektion mottaga en **fana**. Den spikades i början av konserten.

Norgeresa till Narvik företogs sommaren 1955. För att samla pengar till detta kostsamma reseprojekt genomförde kören ett sång- och lustspel ”Far i luften” i 8 tablåer. En av huvudrollsinnehavarna Erik Johansson berättar att föreställningen gavs 3 gånger för fullsatt sal i stadshuset. Spelet handlade om en flygresa till Kapstaden. Här kan nämnas att Tuje Lindblom under sitt andra sångår i kören var en av solisterna. Förutom sångare ur kören medverkade också ett 10-tal damer i föreställningen. Önskat ekonomiskt resultat uppnåddes.

Själva resan företogs med tåg via Torneå och Boden. Tyvärr kunde inte körens ordf. Lundmark delta på grund av sjukdom, vilket satte sordin på resan. Första anhalten var Kiruna,

där ortens manskör tog vänligt emot. Kören gav där en konsert. Bland sångerna ur repertoaren prisades i tidningspressen speciellt "Finlandia" kanske för att den framfördes med känsla av män som för bara drygt 10 år sedan med vapen i hand försvarat sitt fosterland. Resan fortsatte till Narvik. På tågstationen mötte Narviks manskör med sång. Konserten i Narvik var annars lyckad men publiken svek. Ännu följde en etapp av resan nämligen till Lofoten. Där möttes kören i hamnen av den lokala manskören, naturligtvis med sång. Konserten här ute bland öarna i Nordatlanten var välbesökt. Returresan gick för en del med **Hurtigruttens** båt till Trondheim. Därifrån åkte man vidare med tåg till Oslo och Stockholm. Andra valde av ekonomiska orsaker att stanna ännu en natt i Nordnorge och återvända samma rutt som man hade kommit till Norge.

Sitt 30-årsjubileum firade kören med Hangös nyutnämnda kapellmästare Fabian Dahlström som dirigent. Konserten som gick av stapeln i Stadshuset 1957 innehöll litet väl svårsmält körsång. Litet mer av värmande romantik och traditionell klangfärgning efterlystes förgäves av kritikern i tidningspressen. Den som varit med och sjungit "Gårdstango" och "Paradisdag" förstår att repertoaren inte var så lätt för varken sångare eller åhörare. Körens styrka var då knappt 40 man.

1960-70-talet

Damsektionen överräckte **Finlands flagga** åt kören 1963 och en **ny körfana** 1978. Man hade bedömt att den gamla fanan från år 1952 inte tålde mer slitage.

Bland resor må nämnas rekreativresan till Gotland med Hansa Express 1964. Det var bekvämt att få stiga ombord i egen hamn också om överfärden på grund av storm blev gropig berättar Tuje. Fartyget trafikerade linje till Tyskland med strandhugg på Gotland. Det var första gången sångarna tog sina damer med på resa. Någon egen konsert höll kören inte men kontakter knöts till sångare på Gotland. Vid ett av tillfällena där sjöng Tuje solo "Gotländsk sommarnatt".

Efter detta verksamhetsår hoppade en del sångare av. Körens storlek minskade från 39 till 33. Detta visar att en kör hela tiden borde ha lockande projekt i en inte alltför avlägsen framtid.

40-årsjubileet firades med konsert i Stadshuset och festbankett på Regatta.

År 1968 gjorde kören en konsertresa till Hamburg tillsammans med Ekenäs och Karis manskörer. Söderut gick resan med flyg, returen skedde med båt från Köpenhamn. Det var ett svarsbesök. 1965 hade en kör från Hamburg gästat Hangö. I körens verksamhetsberättelse skriven av sekreteraren Ole Lindström kan man läsa att konserten gick av stapeln i Hamburgs konserthus med ca 350 personer i publiken. Resekören var 51 man stark. Vidare noterar sekreteraren ett "sjöslag" på Elbe medan Byson berättar om besök på St.Pauli och Reeperbahn.

Fabian Dahlström blev en av de mest långvariga dirigenterna i körens historia. Till hans uppgifter som stadens kapellmästare hörde att dirigera körer och orkestrar. Därför var det naturligt med samarbete mellan Hangökörerna. Också samarbetet mellan lokalförbunden i Västnyland och Åboland tog sin början i slutet av 1960-talet.

Dirigentbyte skedde 1967. Dahlström tillträdde musiklektorsposten vid seminariet i Ekenäs. Till efterträdare på dirigentposten valdes Hans Liljeqvist.

Förutom egna konserter och 1-majsång deltog kören i de varje år återkommande lokalförbundsbeginnelserna; sångfest på sommaren och Sångens dag kring den 21.3. (Pacius och Sigurd Snåres födelsedag). Kören sjöng då tillsammans med Ekenäs och Karis manskörer. Sångens dag firades turvis i Åboland och i Västra Nyland.

I januari 1974 deltog kören med musikprogram vid Hangö stads 100-årsjubileum. "Granitblomman" var manskörens huvudnummer.

Hans Liljeqvists efterträdare på dirigentposten blev församlingens nya kantor Harry Dahlström. Han hade själv en underbart vacker barytonstämma, som han glädde publiken med i solonummer.

Antalet sångare var ännu närmare 40 men började småningom minska då nyrekryteringen var nästan obefintlig.

Kören höll traditionsenligt 50-årsjubileumskonsert i stadshuset med festbankett efteråt på Regatta. Körens långvariga ordförande K.J. Lundmark avgick från ordförandeposten efter detta jubileumsår. Han hade redan 1973 erhållit körens första **förtjänstmärke** i guld efter att då ha varit ordförande i ca 25 år. Hans ordförandetid sträckte sig totalt över 3 decennier.

Sent 1900-tal

Då Harry Dahlström likt Sune Carlsson fick tjänst i Åbo måste kören se sej om efter ny dirigent. Naturlig efterföljare var nya kantorn Olav Söderström. Han stannade dock inte länge på den posten innan hans färder gick vidare från Hangö.

Olav "Plorr" Åkerberg åtog sig dirigentposten när kören var i nöd. Sångarleden glesnade och egna konserter kunde inte mera hållas. Mest sjöng kören i anslutning till julkonserter, Sångens dag, Sångfester och när någon sångarbroder följdes till sin sista vila. Ekenäs Manskör drabbades likaledes av för få sångare. Därför blev samarbetet mellan dessa två körer ett måste för att körerna överhuvudtaget skulle kunna fortsätta med sin existens. Samma fenomen gällde många andra manskörer och körer i Svenskfinland. Det var inte pop att sjunga i kör. Var det kanske televisionen och 5-dagars arbetsveckan som var två betydande orsaker till att folk hellre stannade hemma än gick på sångövning?

Plorr Åkerberg var god andrabassångare i Ekenäs manskör så det blev ganska naturligt att etablera samarbete mellan dessa två körer.

Körens 60-årsjubileum passerade obemärkt. Det firades på Officerscasinot i kretsen av de "närmast sörjande". Sångarskaran hade krympt och åldersstrukturen var ofördelaktig. Samarbetet med Ekenäs manskör gjorde att kören 1.3.1997 kunde hålla en 70-årsjubileumskonsert på segelföreningen HSF. Denna konsert var Plorrs sista som dirigent. Han avled tragiskt av sviterna efter en bilolycka på hemvägen från en övning. Han är den som beklätt dirigentposten längst, ca 14 år.

Bland resorna må nämnas konsert på Ösel i Ekenäs vänort Kuressaare 1998. Det var då 30 år sedan kören senast gjorde en sångaresa till utlandet. De två manskörerna från Hangö och Ekenäs hade tillsammans drygt 30 man i ledet. På denna resa fungerade Roland Näse som dirigent medan Hans Mecklin i egenskap av sångare i Ekenäs manskör skötte reseledarskapet.

2000-talet

Kören gjorde en resa i millenniets början till sångfest i Tallinn. Det var den första estnisk-finländska sångfesten och den gick av stapeln lördagen den 17 juni 2000. På stora sångestraden invid Finska viken fick vi sjunga tillsammans med över 1000 andra manssångare och några tusen sångare totalt. För oss som deltog från kören var det en mäktig upplevelse att marschera den 3 km långa vägen från centrum med fanor och klingande spel och sång. Sångarna var för sångartåget uppställda i 8-mannaled så vi 8 från Hangö manskör gick då i ett led med Aulis Jansson som fanbärare. På marschvägen hörde man publik som ropade "hyvää Hango meeskoor" när de läste vår namnskylt. Den sjungande revolutionen i Estland hade gått av stapeln på samma estrad några år tidigare. Sångfesten hedrades av president Lennart Meris närvaro.

Samarbetet fortsatte mellan manskörerna i Hangö och Ekenäs fram till år 2002. Då lyckades man på båda orterna med nya dirigenter få mer folk i stämmorna. Körerna kunde igen ge konserter på egen hand.

Ur Hangö Manskörs senare verksamhetsår kan nämnas:

Dirigent Hans Mecklin fr.o.m. januari 1998. Sångarskaran växte från drygt 10 till 30 idag. Projektkonserten år 2003 "Stjärnhimlen" i ord och toner gavs i Hangö, Ekenäs och i Mariehamn. På den sistnämnda orten deltog kören också i det av Mariehamnskvartetten ordnade Sångartinget med ca 10 deltagande manskörer från Svenskfinland. För oss som var med i Baltichallen blev det en musikalisk höjdpunkt att få lyssna till bl.a. Akademiska Sångföreningen, Brahe Djäknar, MM och värdkören. Vi representerade kör på "gräsrotsnivå" med våra 3 sånger: "Här där land och hav", "Tersen" med astronomiska ord och "Man borde inte sova". Vid sitsen på samma ställe klingade snaps- och sitsvisorna mäktigt. Det var inte sångarbrist i någon stämman. Inför detta projekt skaffade kören mörkblåa **västar** med körens emblem och **fluga**.

År 2004 företog kören en resa till Tallinn. Där sjöng vi i samband med Svenska dagens fest i Svenska kyrkan. Vi blev synnerligen väl mottagna av församlingens kyrkoherde Patrik Göransson. Vid detta tillfälle spelade också Estlands militärmusikkår. Bl.a. rektor för Svenska folkhögskolan i Estland Sten Westerholm närvar på festen.

Då Hangögillet i Helsingfors firade jubileum 1 oktober 2005 inbjöds en dubbelkvartett från Hangö Manskör att delta i programmet med sång. Det var för oss ett hedersamt uppdrag att få åka till huvudstaden och där sjunga på Svenska klubben. Hela 18 man anmälde sitt intresse så det blev betydligt fler än vad arrangörerna hade tänkt sig. Alla bereddes plats att få delta så dirigenten slapp det föga avundsvärda uppdraget att välja sångare bland hugade aspiranter. Trängseln skapade extra fin stämning kring middagsborden. Körens prestationer uppskattades och sånggruppen åkte nöjd med Frimans buss hem till Hangö.

Konsserter med "Havet"-projektet gavs år 2005 – 06 i Hangö, Ekenäs, Karis och Pargas. Klädda i körvästar gjorde vi en seglats i ljud och bild i sydvästra Finlands skärgård. Ljudet stod kören för. Bilderna som var tagna av körmedlemmar projicerades på storskärm bakom kören. Bilderna relaterade till sångtexterna. Publiken uppskattade helheten.

Kontakten med rektor Westerholm ledde till att vi i februari 2006 gjorde en konsertresa med Havet-projektet till Hangös vänort Haapsalu. Westerholms skola har Haapsalu som sin stödjepunkt. Den resan gav oss mycket bl.a. tack vare den sakkunniga busschauffören Bob Tigerstedt, som känner väl till Estland och framförallt de gamla svenskbygderna där. Ett par representanter från Haapsalu Meeskoor närvar. Kanske de kontakterna leder till framtida samarbete. Manskören där är jämngammal med Hangö Manskör och till storlek ungefär lika.

Senaste körresa gjordes i september 2006. Färden gick till dirigentens sommarkommun Iniö. Där deltog kören aktivt i Högmässan med egna präster, Helander och Hansen, organist Mecklin och sång av kören. Efter högmässan gavs en kaffekonsert i församlingshemmet.

Kören har en lång tradition med att sjunga in våren på 1-majmorgonen. Förr gjordes det på trappan nedanför kyrkan. Man flyttade till Casinoparken, när staden lät bygga en sångesträd där. Den nya sångestraden använde kören första gången vid 1-majsången 1973. Efter det har ändå Casinotrappan använts när nordanvinden pinat på mot estraden. Numera sker majsången på förmiddagen tillsammans med Hangon suomalainen sekakuoro. Åhörarskaran har ökat de senaste 5 åren efter att klockslaget för sången har senarelagts från kl. 9 till kl. 10. Numera sjunger körerna in våren kl. 11 varefter manskören firar 1-maj med lunch, sång och glad samvaro.

Julkonsertrradition har kören haft i över 20 år. Den konserten hålls alltid i kyrkan tillsammans med damkören och blandade kören Vox Humana.

Under senare år har kören deltagit med sång i av staden ordnade begivenheter. Ett nytt projekt, som kultursekreteraren introducerat, är Höstligt vågsvall. I samband med detta har kören sjungit på "gator och torg". Bland annat har passagerarterminalen, järnvägsstationen, Berggatan och Bio Olympia varit platser för vår körsång.

De senaste 2 åren har kören deltagit med sång i samband med Forneldarnas natt.

Damsektion

Tu je vet berätta att damsektionen grundades 1951. På 50-, 60- och 70-talet var sektionen synnerligen aktiv. Den ordnade basarer, lotterier och fester som inbringade medel för körens verksamhet. Första betydande gåva som sektionen överräckte till kören var den handsydd fanan. Damerna sydde också **standarer** att utdelas till manskörens sångare vid deras 50-årsdagar. Under de senaste decennierna har damerna främst hjälpt med praktiska arrangemang i samband med konserter och fester. Sektionen eller damkommittén är inte organiserad utan damerna ställer upp spontant för ”sin” kör.

Till alla damer som hjälpt kören i dess verksamhet riktas ett stort tack.

Social samvaro

En maskör är inte bara en musiksammanslutning utan i högsta grad också en ”social grupp”. Kören har långa traditioner med månadssitsar efter övningar. Vi håller fast vid det och besöker stadens krogar för att där sjunga sitssånger, umgås och planera för framtiden. Kören har en **egen sitssång** ”Tomt är glaset”. Den har skrivits av 1-bassångaren Magnus Lindström till en Bellman-melodi. Församlingens kantor Sigurd Idman har arrangerat den för maskören.

Gamla Brankis skall renoveras till bl.a. Hangö Maskörs disposition. Salen har en utmärkt akustik och lämpar sig för lättare konserter. På Brankis hade kören för ett par år sedan en riktigt lyckad 1-majlunch med mycket sång kring ett kvadratformat matbord. Alla sångare kunde se varandra och sången klingade därför bättre. Kören har som tradition att tillsammans med familjer och vänner äta 1-majlunch.

Kören har årligen besökt ålderdomshem i staden för att där sjunga några sånger i samband med jul och 1-maj.

Kören av idag

Det är att hoppas att körens numerär hålls åtminstone på nuvarande nivå. Stämfördelningen är ganska bra. Åldersfördelningen är ofördelaktig. Medelåldern är omkring 60 år. Rekrytering bör ske bland personer i den yngre medelåldern. Det kan låta sig göras om repertoaren görs lättare och modernare. Kören har försökt förnya repertoaren och låtit sin vicedirigent Roland Näse arrangera kända lätta låtar som till exempel ”En stjärna föll”, ”I am sailing”, ”Höstvisa”, och ”When I’m sixtyfour” med pianoackompanjemang. Också dirigenten har gjort sina första arrangemang av ”Morgondimma” och ”Min älskling”.

Kören är numera en kurs i medborgarinstitutet. Det är stadens sätt att understöda körverksamheten. Förr skötte köerna av en i staden anställd kapellmästare. Men den tjänsten indrogs i samband med H. Liljeqvists pensionering. Nu sköts köerna av timlärare. Vi har till kören fått köpa ett elpiano. Det har möjliggjort övning i 2 utrymmen då vicedirigenten eller annan stämförare varit på plats. Kören håller sina övningar på torsdagskvällar i Hangethesalen, som har en utmärkt akustik. Övningarna har under de 5 senaste åren förlängts till 3 lektioner med en avkopplande 15 minuters kaffepaus under gemytlig fri samvaro. Bl.a. tack vare kaffekassan kunde kören senaste höst göra bussfärden till Iniö med körens medel. Sångarna behövde inte betala för sig.

Kören har nyss stigit in i dataåldern. Via den nya **hemsidan** på adressen www.hangomanskor.com kan sångarna bl.a. stämöva. Där hittar man också aktuell information speciellt med tanke på nya sångare.